

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

1 päivänä huhtikuuta 2004

asiassa C-99/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Italian tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen — Valtiontuki — EY 88 artiklan 2 kohdan toinen alakohta — Yhteismarkkinoille soveltumattomat tuet — Velvollisuus periä tuet takaisin — Täytäntönnäponon täydellinen mahdottomuus)

(2004/C 106/11)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-99/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään V. Di Bucci), prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajanaan O. Fiumara), prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut työllisyyden edistämiseen tähtävistä Italian tukitoimenpiteistä 11 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 2000/128/EY (EYVL 2000, L 42, s. 1), joka annettiin tiedoksi 4.6.1999, 3 ja 4 artiklan sekä EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa ryhtynyt kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin periaikseen tuensaajilta takaisin tällä päätöksellä yhteismarkkinoille soveltumattomiksi katsotut tuet tai ei ainakaan ole ilmoittanut komissiolle, mitä toimenpiteitä se on toteuttanut, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomari P. Jann, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, A. Rosas, A. La Pergola ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on 1.4.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut työllisyyden edistämiseen tähtävistä Italian tukitoimenpiteistä 11 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 2000/128/EY 3 ja 4 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa ryhtynyt kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin periaikseen tuensaajilta takaisin tällä päätöksellä yhteismarkkinoille soveltumattomiksi katsotut tuet.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 118, 18.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

1 päivänä huhtikuuta 2004

asiassa C-112/02 (Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Kohlpharma GmbH vastaan Bundesrepublik Deutschland ⁽¹⁾

(Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Lääkkeet — Tuonti — Hakemus markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämiseksi yksinkertaistetussa menettelyssä — Yhteinen alkuperä)

(2004/C 106/12)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-112/02, jonka Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Kohlpharma GmbH vastaan Bundesrepublik Deutschland ennakkoratkaisun yhteisön oikeuden ja erityisesti EY 28 ja EY 30 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomari C. Gulmann (esittelevä tuomari), joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on 1.4.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY 28 ja EY 30 artikla ovat esteenä sille, että tilanteessa, jossa

hakemus markkinoille saattamista koskevan luvan saamiseksi on tehty lääkettä varten viittaamalla markkinoille jo hyväksytyyn lääkkeeseenlääkettä, jota hakemus koskee, tuodaan jäsenvaltiosta, jossa sitä varten on jo myönnetty markkinoille saattamista koskeva lupamarkkinoille jo hyväksytyyn lääkkeen turvallisuuden ja tehon arviointia voidaan ilman kansanterveydelle aiheutuvaa vaaraa käyttää myös sen lääkkeen osalta, jota lupahakemus koskevalupahakemus hylätään ainoastaan sillä perusteella, että näillä kahdella lääkkeellä ei ole yhteistä alkuperää.

⁽¹⁾ EYVL C 156, 29.6.2002.